

— Vgl. दीपोत्सव.

दीपाङ्कुर (दीप + अङ्) m. *Lampe* Spr. 2389.

दीपिन् adj. *entflammend*: कन्दर्पदीपिनी KATHÁS. 82, 29.

दीप्तव (von दीप्त) n. *das Flammen, Strahlen*: श्रोत्रश्चित्तस्य विस्ताररूपं दीप्तवमुच्यते ŚĀU. D. 609.

दीप्तनयन adj. *strahlende Augen habend*; m. N. pr. einer Eule KATHÁS. 62, 82.

दीप्तशिव (दीप्त + शिवा) 1) adj. *eine strahlende Flamme habend*: अग्नि KATHÁS. 73, 403. — 2) m. N. pr. eines Jaksha KATHÁS. 73, 40. 46. 420.

दीप्ति 2) HALĀJ. 2, 315.

दीप्तिक am Ende eines adj. comp. von दीप्ति 1) Schol. zu NAISH. 22, 52.

दीप्तिमत् 2) BUĀG. P. 10, 61, 18. 90, 33.

दीप्र 1) (dieses vor adj. hinzu zufügen) शिवा Spr. 3808. मणिरम्बरस्य NAISH. 22, 52.

दीर्घतपस् 2) ein alter Muni VARĀU. BRU. S. 48, 64. Vater des Mahá-tapas KATHÁS. 101, 16.

दीर्घतमस् Z. 3 stroiche VARĀU. BRU. S. 47, 64.

दीर्घदर्शन adj. = दीर्घदर्शिन् 1) BUĀG. P. 10, 29, 2.

दीर्घदर्शिन् 2) d) N. pr. eines Ministers des Fürsten Jaçahketu KATHÁS. 86, 5.

दीर्घदृश्यन् adj. = दीर्घदर्शिन् 1) KATHÁS. 61, 131.

दीर्घनिद्रा 2) HALĀJ. 3, 6. MĀRK. P. 7, 13. महाश्मशाने ये प्राप्ता दीर्घनिद्राम् KĀÇIKH. 32, 14 (nach AUFRECHT).

दीर्घप्रेत्तिन् adj. = दीर्घदर्शिन् 1) MBH. 7, 5467 nach der Lesart der ed. Bomb.

दीर्घत्रिघ adj. *tiefe Einsicht habend* oder m. *eine tiefe Einsicht*: अ० = अविवेचिन् (Schol.) BUĀG. P. 10, 81, 37.

दीर्घरोप adj. *dessen Zorn lange anhält, nachtragend* Spr. 8.

दीर्घसन्न 1) TS. 3, 3, 8, 5.

दीर्घसूत्र HALĀJ. 2, 228. अदीर्घसूत्रञ्च भवेत्सर्वकर्मसु पार्थिवः । दीर्घसूत्रस्य नृपतेः कर्महानिर्भवेद्भुत्रम् ॥ MATSJA-P. 206 (nach AUFRECHT).

दीर्घसूत्रिता (von दीर्घसूत्रिन्) f. = दीर्घसूत्रिता Spr. 3072, v. 1.

दीर्घाङ्गग्राम m. N. pr. eines Dorfes Verz. d. Oxf. H. 212, a, 14.

दीर्घानल n. *mystische Bez. der Silbe रा* WEBER, RĀMAT. UP. 319. 333. 333. fg.

दीर्घपेलिन्, die ed. Bomb. दीर्घप्रेत्तिन्.

दीर्घामय (दीर्घ + अ०) adj. *stech* Spr. 439.

1. ड 1) हृष्यते न च ते यथा स्वयितरो व्रतो ऽपि शास्त्रपाः *Gewissensbisse empfinden* Spr. 3948. Z. 10 lies हृदयम् st. हृदयम्.

— प्र vgl. प्रद्वय und प्रद्वय.

डुःख 1) डुःखं तत्र न कर्तव्यम् so v. a. *man lasse sich dieses nicht zu Herzen gehen* Spr. 3336. डुःखेन ungeru Spr. 118. HR. I, 132 (Sp. 662, Z. 2 v. u.) kann डुःखेन auch anders gefasst werden; vgl. Spr. 283. डुःखम्

adv.: त्यस्यते डुःखमर्था किं Spr. 4143. डुःखं नारायणं जेतुम् R. 7, 6, 38. अर्था डुःखं परित्यक्तुम् Spr. 3398. डुःखमात्मा परिच्छेत्तुम् 1169. — 2)

अकृत्वा च पुनर्दुःखं कर्म पश्यन्महाफलम् *eine unangenehme —, eine schwere Arbeit* MBH. 10, 82.

डुःखगत n. *Widerwärtigkeit, Unglücksfall* MBH. 12, 5205.

V. Theil.

डुःखदुःखिन् adj. *den ein Schmerz über den andern trifft* BUĀG. P. 11, 11, 19.

डुःखनिवृत् lies *Leiden herbeiführend, — nach sich ziehend*. Schol.: डुःखानि नितरो वक्तोति तथा ताम्. डुःखनिवृत् BUĀG. P. 3, 9, 9 ist m. und bedeutet *eine Menge von Leiden*.

डुःखमय KATHÁS. 114, 31. SARVADARÇANAS. 180, 13.

डुःखाकार SARVADARÇANAS. 131, 20.

डुःखाकार ist an der angeführten Stelle wohl in डुःख + आ० zu zerlegen und bedeutet als m. *eine Fülle von Leiden*.

डुःखित, अति० RĀGA-TAR. 3, 246. सु० MBH. 3, 6045.

डुःखोच्छ्वेय (डुःख + उ०) adj. *schwer auszurotten, — zu vernichten* Spr. 1330, v. 1.

डुःखोपचर्ष (डुःख + उ०) adj. *derjenige, dem man es schwer recht machen kann, schwer zufrieden zu stellen*: श्रीलब्धप्रसरेव वेशत्रनिता

डुःखोपचर्या भृशम् MUDRĀR. 38, 21.

डुग्धवन्धक lies m. *Verpfändung der Milch*.

डुग्धाब्धि Spr. 2134. KATHÁS. 74, 77. 113, 18, wo डुग्धाब्धिनि० zu lesen ist.

डुघ 1) घानन्द० BUĀG. P. 11, 29, 3.

डुगुभ, Z. 3 die ed. Bomb. डुगुभ.

डुगल f. N. pr. einer Rākshasi Wilson, Sel. Works 2, 233. fg.

डुदालि *Schankelspiel, das Hinundherschwancken*: प्रेम० Schol. zu HALĀ 131. — Vgl. दोला.

डुध् s. u. 1. धू Sp. 974, Z. 11. figg.

डुध् TS. 5, 5, 9, 1.

डुधुनु (vom desid. von 1. दुह्) adj. *der Jmd einen Schaden zuzufügen beabsichtigt, Feind* RĀGA-TAR. 8, 304.

डुन्दु 1) vgl. महा०.

डुन्दुभि 3) Verz. d. Oxf. H. 332, a, 6. — 6) ein Daitja Verz. d. Oxf. H. 78, b, 44. WEBER, RĀMAT. UP. 298. KATHÁS. 107, 15. ein Sohn Maja's R. 7, 12, 13. ein Fürst der Jaksha KATHÁS. 121, 3.

डुन्दुमाप् (onomatop.) *einen dumpfen Laut von sich geben*; davon nom. act. ० पितम् (डुन्दुमेः) UTTARARĀMAK. 103, 12 (140, 2).

डुफार N pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 339, a, 5. b, 28.

1. डुर auch RV. 4, 4, 6.

डुरचन्द्र nach AUFRECHT in Verz. d. Oxf. H. 272, b, No. 643, wo aber वाज-वाकडुर-चन्द्र zu trennen ist.

डुरतिक्रम 1) काल Spr. 3917. तपस् 4824.

डुरधिगम 1) BUĀG. P. 10, 87, 39.

डुरधीत WEBER, GJOT. 60.

डुरध्येय (2. डुष् + अ०) adj. *schwer zu studiren, — zu lesen*; davon nom. abstr. ० त्व n. Verz. d. Oxf. H. 213, b, 21.

डुरनुज्ञात (2. डुष् + अ०) adj. *mangelhaft gewährt*: ब्रह्मस्वं डुरनुज्ञातं भुक्तं कृत्ति त्रिपूरुषम् BUĀG. P. 10, 64, 35.

डुरनुष्ठित *schlecht gehandhabt, nicht in der gehörigen Zucht gehalten*: आत्मन् R. 7, 59, 2, 25.

डुरत्त Spr. 3538. LĀ. (II) 87, 10. BUĀG. P. 10, 23, 41. 33, 25. 39, 29. 43, 38. 48, 17. 50, 29. 51, 49. 60, 22. ० देव *der Gott der schwer zu Ende zu*